

LBRIS

We know
books

IOANA RODICA DUMITRU

ÎNFRIGURARE

Editura
Petale Scriso

Nojorid, 2024

mele și care, prin urmare, nu va citi niciodată această carte. Cred că e cel mai bine așa...

Mulțumesc mai ales celor care nu m-au înțeles, care m-au abandonat și care au încercat să mă desființeze: ura, invidia și ignoranța voastră au alimentat catharsisul versului meu.

În oglinda sufletului se reflectă, negreșit, un mulțumesc special Alinei Cosma, pentru că a crezut în potențialul meu literar și pentru tot sprijinul oferit. Grație ei am devenit *o petală gingaș scrisă* și mă bucur că numele meu se află în acest frumos și parfumat buchet al autorilor publicați de Editură.

Deosebite mulțumiri lui Marius Andrei, cel care s-a îngrijit de editarea și corectarea acestui volum, cu o răbdare de fier și o atenție demne de admirat. Marius, ești un veritabil *mastermind* al cuvintelor!

Aș dori să îmi exprim aprecierea și față de Maria Cătălina Buboc și Tudor Neag, pentru profesionalismul de care au dat dovadă în procesul de tehnoredactare și pentru că au făcut să devină palpabil acest volum. Maria, geniul tău creativ în ceea ce privește coperta merită răsplătit pe măsură! Să știi că n-am glumit cu cinstea!... În egală măsură, mulțumesc lui Adrian Buzaș pentru montajul copertei.

Nu în ultimul rând, îi mulțumesc Divinității pentru darul acesta pe care mi l-a oferit: să scrii și să simți totul atât de profund este, în egală măsură, și o binecuvântare, și un blestem. Am un *feeling* că planul Tău cu mine abia acum începe...

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	7
I. TRANSA	11
E frig și mi-e teamă	13
Înfrigurare	14
Mintea mea e un imperiu	16
Mă uit(ă) în mijlocul Universului	18
Reflexie	19
Autoportret	21
Sălbăticie	22
Repatriere	23
Mama (<i>Tu ești cuvântul prin care Dumnezeu a vorbit cu îngerii</i>)	25
Iartă-mă	28
Eșec	29
Fragilitate	30
Echinocliul inimilor frânte	31
S-au stins poezii și e jale	33
E prea cald să scriu ceva	35
Rucsacul	36
Drumeție	38
Felinarul cu vise sparte	39
Străzi scăldate-n lună	40
Prescripție autumnală	41
Frescă de ianuarie	42
Transcendent	44
Orice singurătate (<i>are singurătatea ei</i>)	45

II. EPILEPSIA 47

Măscăriciul din mahalaua plânsetelor.....	49
Uși.....	51
Călăuza.....	52
Ars moriendi.....	53
Simfonia umbrei.....	55
Zvârcolire.....	56
Chimie anatomică.....	57
Antiteză.....	59
Omul din lună.....	62
Bona fides.....	63
Avort.....	64
Chemarea Ta răsună.....	66
Cântarea semilunii.....	67
Psalm.....	68
Ce faci pe-o aripă de înger?.....	69
E foamea de sfârșit.....	72
Efemer.....	73
Apusul.....	74
Extensie.....	75
Noaptea buhelor.....	76
Ceaiul.....	77

III. EUFORIA 79

Iubindu-te, am creat o catastrofă.....	81
Te aștept.....	82
Voi sosi cât mai curând.....	83
(auto) invitație.....	84
Nemărginit.....	85

Levitație.....	87
Distorsionat.....	88
Te-aș zidi în suflet.....	89
Scrisori.....	90
Ocotire.....	91
Cea mai frumoasă izgonire din Rai (<i>ești tu</i>).....	92
Aprinde-mă!.....	93
Scoica.....	95
Călător I.....	97
Călător II.....	99
Călător III.....	100
Îți râde primăvara-n ochi.....	101
Mitul nemuririi.....	103
Plenitudine.....	104
Vindecare.....	105
Ce-ar fi?... ..	106
Dacă.....	108
Iubirea-atârână-n ștreangul de la lustră.....	111
Semaforul.....	112
Poluare de sentimente.....	113
Vis impermeabil.....	114
Nunta de bumbac.....	115
Dragoste cu împrumut.....	116
Mo(a)r(a) cu noroc.....	117
Mi-am răstignit iubirea.....	118

IV. DISOCIEREA 119

In bello veritas.....	121
-----------------------	-----

MULȚUMIRI.....	133
----------------	-----

LBRIS

We know
books

I. TRANSA

E frig și mi-e teamă...

E frig și mi-e teamă...
Corbii la carne se-nhamă.
Zăpada-i de-un roșu deschis:
Portret fără ramă
(Tablou interzis) –

E frig și mi-e teamă...

E frig și mi-e teamă...
De-aproape răsună o armă
Stă ceasul în loc o secundă,
Albastrul mă cheamă,
Moartea-i flămândă.

E frig și mi-e teamă...

E frig și mi-e teamă...
Mulțimea ofrande aclamă
Și ninge cu șoapte.
Iubirea-i infamă,
Se stinge în noapte.

E frig și mi-e teamă...

Înfrigurare
(crez poetic)

S-a pogorât din Colivie
Ca îngerul, în chip de vers,
Lirismul șoaptei-agonie
Prin *transa* sufletului șters.

Și s-a zbătut cu aripi frânte
Ca prin Cuvânt să zboare lin.
Ce violent i-a fost declinul!...
Ce *epileptic* al său chin!...

Din epitetele cu pene
A prins în piept iubiri ciobite,
Euforie sângerândă
Și doruri vechi, prea obosite.

Nu i-a rămas decât un teatru
Disociat în metastază,
În Negura dintre abisuri,
Înfrigurată, trist, oftează:

Visul meu – catren-*petală*
Înflorit din *Meta-Vers*
Vi-l ofer, astăzi, ofrandă,
Când mă-nchin la Univers.

De-l visați și voi la noapte,
Printre doruri adormite,
Vă răspund gingaș, în rimă
Și-n cuvinte răsucite.

Mintea mea e un imperiu

mintea mea e un imperiu
de vise
expansiunea psihanalizei
e cel mai nobil scop:
mă cuceresc pe mine însămi
zi după zi
an după an
os cu os
și

ligament cu ligament
am anexat
teritoriile primitive ale subconștientului
civilizațiilor antice ale rațiunii
și astfel
pe harta sinelui
a apărut
pământul făgăduinței

cad sub asediul gândurilor
defensiv mă scutur de remușcări
îmi declar neutralitatea
stigmat al neputinței
triumful asupra tuturor insecurităților – ultima frontieră

mintea mea e un imperiu
de înfrângeri
pe care sinuos
le-am transformat în victorii
Mesmer aruncă grenada hipnozei

a explodat într-un ecou
de palpitații –
somn ușor!

Mă uit(ă) în mijlocul Universului

mă uit(ă) în mijlocul Universului:
acolo unde amintirea este nucleul
tuturor lucrurilor simțite și neîmpărtășite,
(sentimente amorțite)
acolo unde durerea se prelinge
precum dulceața de zmeură
într-o gaură neagră
(m-absoarbe întreagă)

ce aromă are abisul dintre două supernove?

cât alb e-n jur!...
ninge în deșertul deziluziilor
așa cum iubirile noii epoci
topesc ghețarii
din Antarctica
(un altfel de *Ars Erotica*)
pe harta sufletului trasăm granițe
fără hotar
și fără santinelă –
n-ai cum să ții în frâu o inimă rebelă...
căci veșnic ea va hoinări
în căutare de real
(prea sictirită de banal)
se va-nveli cu frunza de castan
atunci când din copacul vieții
se va desprinde și va prinde rădăcini
printre străini

Reflexie

Vorbesc cu omul din oglindă,
Cel care ieri perfect zâmbea,
Dar sub a cărui piele albă
Depresia prea crunt zăcea.

Nu știu ce hram purta în frunte,
Nu am idee sub ce stea
Își zămislea amărăciunea
Și cum posac se complăcea.

Îl cercetez prea dur cu ochiul
Să îi pătrund irișii beți
Ce au născut lacrimi de doliu
În noaptea tristei sale vieți.

Ce răzvrătit îi este gândul!
Câte dureri îi zac pe frunte!
Prin sticlă m-a zărit privindu-l
Și a decis să mă confrunte:

– Ce vrei să știi, pereche-umbră,
De mă privești straniu mereu?
Nu intuiești, prin sticla spartă,
Că eu sunt tu și tu ești eu?

Am fost cu tine-n Întuneric,
Mai știi că ți-am ținut d-urât
Și te-am mințit cu aspre șoapte
Că din Infern am izvorât?

Nu te preface că ai leac
La blestemata-ngemănare!
Cu min' din pântec ești legat' –
Suntem surori embrionare

Și te veghez d-aici, din spate,
La orice pas pe care-l faci.
Avem contractul scris cu sânge:
Mă tem că n-ai cum să-l desfaci...

Sub zodia ipohondriei
Ne vom purta eterna luptă,
Căci nu ai cum să fugi de mine
Ori de ființa-mi să fii ruptă.

Autoportret

Eu mi-s mie suficientă și n-aspir s-ajung la stele
Pe cărări periculoase ce m-apropie de ele,
Mai degrabă le cobor și le-ascund în buzunare
Până când degenerează și sunt bune de casare.

Eu mi-s mie fortăreață: cine-s eu stă între ziduri,
Sunt o ială prea hapsână printre alte mii de mituri,
Nu mă știți de ieri, de astăzi iar de mâine – mai deloc.
Din esența primordială, mă desprind și mă disloc.

Nu sunt geniul din penumbră, cum greșit prea mulți ar crede,
Sunt eșecul din trecut și speranța ce se vede,
Sunt o rază-a unui astru prea stingher și prea departe;
Din *Eterna Zăbovire* mă separ... și sunt o parte.

Nu-mi neg zeul ce ca jertfă mi-a furat copilăria,
Recunosc – e-anevoios să îmi stăpânesc mânia,
N-am încredere în mine – o oglindă prea ciobită
Ce reflectă-amărăciune și n-a fost nicicând iubită.